

solitus est deus per tales fabulas cum hominibus loqui.

Quod Alcoranū nō est lex dei qm̄ nō conuenit scđm sententiam cū aliquo altero: Cap. quintū,

Anifestum & hinc est / non esse legem dei Alcoranū:

m propterea / q̄ neq; cum lege dei cōuenit: neq; cū philo-
sophis / qui de virtutibus & de extremo fine qui

Fœlicitas
hoīs scđm
philoso-
phos.

est in hoīb. tractant. Supposuerunt enim philosophi ipsam humanā fœlicitatē in intellectuali parte animę esse: & intel-
ctum sumam in hoīe potentiā existentē / extremi esse intelli-
bilis: & fœlicitatē virtutis premiū esse: & virtutē circa magna
esse & difficilia: & alia huiusmodi: & si non perfecte talia intel-
ligere poterāt: Christus autē hęc ipsa in euangelio ostendit: di-

Matth. viij
b.

cens angustam esse viam quę ducit in vitā eternā: & paucos
esse qui per eam veniūt: latam autē esse viā quę ducit in per-
ditionē: & reliqua. In hoc autē cū Aristotelis sententia conue-
nit: qui dicit difficile esse scđm virtutem opari: sicut attingere

Fœlicitas
hoīs vera.

centrū in circulo: quod pauci faciūt. Item Christus autē & hos
minis fœlicitatē in dei speculatione ponit dicens: Hęc est vita
eterna: ut cognoscant te solum verum deū. Hęc autē ipsa nos-

Ioh. xvij.
a.

tissima sunt ex veteri testamento. Abraę em̄ factę sunt pmis-
siones: cui deus pprie promisit eū ipsum dare in terra pmis-
sionis: & feminis benedictionē. & Moyses autē / cui tot mirabiles
gratias deus prebuit: qui & deū in supposito edificio specu-

Exo. xxx
ij. d.

lis digne seipsum cōsiderans nō hoc sufficere ei: cōstanter pes-
tūt videre vultū dei & gloriam eius. Mahometus autē de virtu-
tibus quasi nihil tractauit: sed de bellis & rapina latā viā sibi

ompho

ip̄li cōuenienter elegit / & sup̄suis sequacibus: filijs perditio-
nis & mortis. vnde nihil ad salutē eis pdest dicere: Nō est de-
us preter deum: & Mahometus est apostolus dei. De vltimo
autē fine cū nullo conuenit: preterq; cū antiquis quibusdam
qui vitā irrationaliū vixere: & nō discretionē faciūt inter intel-
lectū & sensum. Vnde & fœlicitatē in sensualibus quibusdā
supponunt: in cibis videlicet / & in intemperantia, & in hortis
& vestibus sumptuosis De quibus post in sexto capitulo specu-
labimur. Et nō possibile est hęc scđm similitudinē quondā di-
ci ab eis: sicut & in euangelio mensę & cibi & taliū est mentio
in vita eterna. Ostendunt autē hęc ex euangelio scđm similitu-

dine
dine
nife
foli
est
ve
ver
fid
Vo
salu
let
Al
tij
nos
scđ
ta
in
igit
tos
seu
pro
Ma
hib
iub
lex
sed
rum
hib
sec
mi
cap
de
ab
Q